

JULINKA A ZATOULANÉ KOŤÁTKO

Lenka Šimková

ilustrace

Zuzana Slánská

ORIGONA

Copyright © Lenka Šimková
Illustrations © Zuzana Slánská

ID 049g-01

ISBN 978-80-88116-82-0

Milá Julinko,

*přejeme Ti bohatého Ježíška
a krásnou exotickou dovolenou :)*

babička a dědeček Janošovi

prosinec 2026

V Hradci Králové bydlí s maminkou, tatínkem a bráškou Edíkem modrooká blondátá holčička Julie Příbramová, hlavní hrdinka této knížky. Narodila se 15. května 2023. Má ráda zvířátka, svou kamarádku Emmičku a růžovou barvu.

A jedno zvířátko měla v tomto příběhu také doma. Neposedné bílé koťátko Lentilku. To Julince jednoho dne pěkně zamotalo hlavu. Znenadání se totiž někam zatoulalo.

Pojďme si číst pěkně od začátku, ať se dozvíme, co se stalo a jak se situace nakonec vyřešila.

Sluníčko už nakukuje do pokojíčku a **Julinka** se protahuje ve své postýlce. Není vůbec ospalá a těší se, že si bude hrát se svým koťátkem, které má pelíšek hned vedle její postele. Ale ouha! **Lentilka** je pryč! A první, co **Julinka** spatří, je převržený koš. Papíry jsou rozsypané po koberci. Copak se to tady stalo?

*Každé ráno raničko
probouzí se sluníčko.
Své paprsky roztáhne,
z postýlky nás vytáhne.*

„Méďo – medvídku, Dixi – panenka, Ušáčku – plyšáčku, neviděli jste někde **Lentilku**?“ ptá se **Julinka** svých oblíbených hraček. Ty však vrtí hlavičkami, co jim síly stačí. Kotě muselo zmizet ještě předtím, než se všichni probudili.

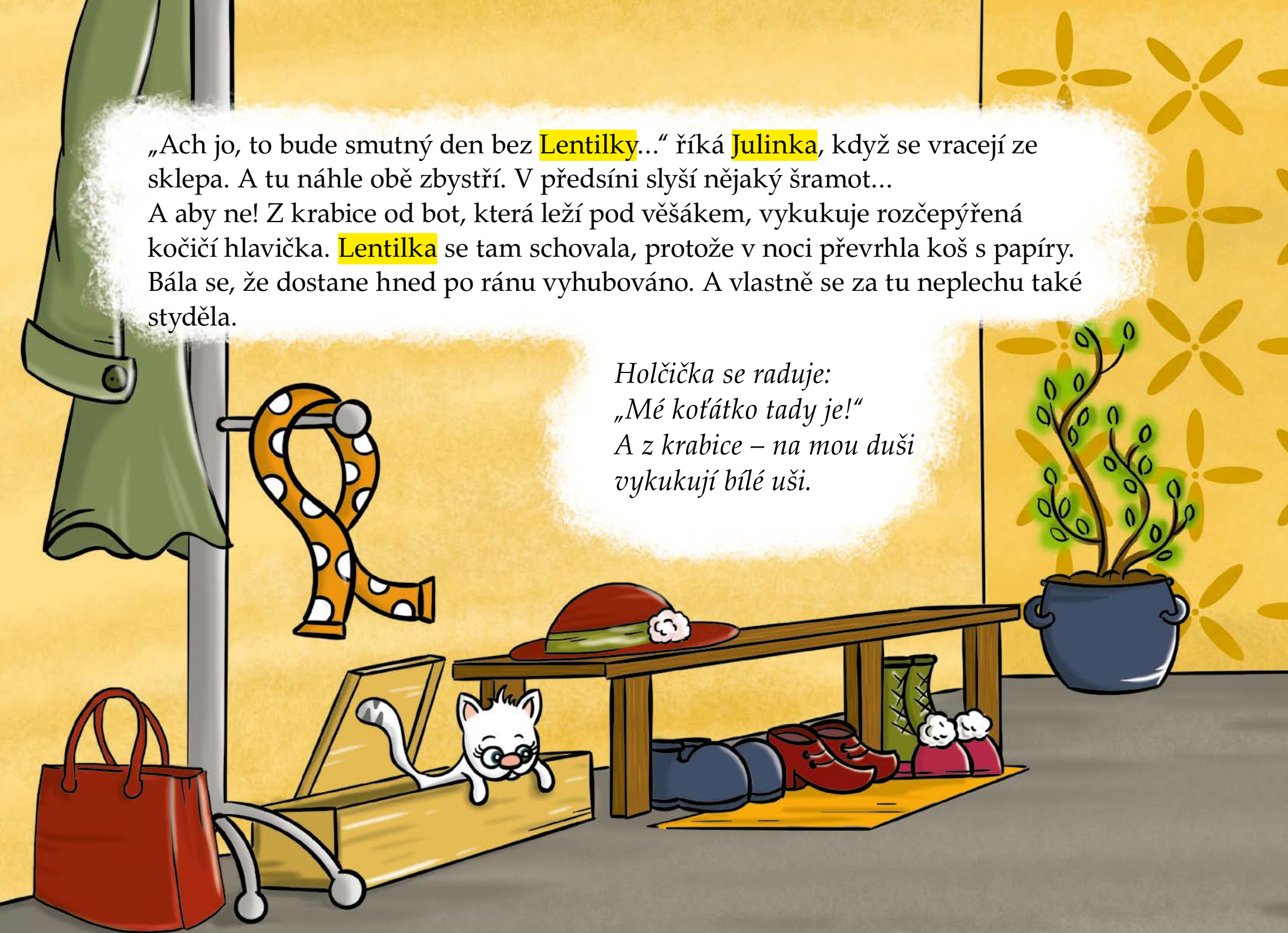

*Po děvčátku zakrátko,
probouzí se koťátko.
Dnes si ale přivstalo,
někam se jí schovalo.*

„Ach jo, to bude smutný den bez **Lentilky**...” říká **Julinka**, když se vracejí ze sklepa. A tu náhle obě zbystří. V předsíni slyší nějaký šramot... A aby ne! Z krabice od bot, která leží pod věšákem, vykukuje rozčepýřená kočičí hlavička. **Lentilka** se tam schovala, protože v noci převrhla koš s papíry. Bála se, že dostane hned po ránu vyhubováno. A vlastně se za tu neplechu také styděla.

*Holčička se raduje:
„Mé koťátko tady je!”
A z krabice – na mou duši
vykukují bílé uši.*

„Ty moje malá **Lentilko** hloupá – to se přece může stát každému,“ ujišťuje **Julinka** koťátko a drbe je mezi oušky. „Příště se nemusíš bát,“ hladí je po kožíšku a jdou si společně s **Emmičkou** hrát do pokojíčku. I přes všechny neplechy je to její **Lentilka**, kterou má pořád stejně ráda! A malé kotě už zase spokojeně přede...

*Nehoda se může stát,
není třeba se hned bát!
Koťátko už dobře ví,
že se nikdo nezlobí.*

